

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 706

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 septembrie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
534.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2002 pentru completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe	2	
758.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2002 pentru completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe	2	
★			
535.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2002 pentru modificarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997	3	
759.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2002 pentru modificarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997	3	
★			
536.	— Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/2001 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 271/2000 privind regimul activităților de transport, comercializare și recuperare a țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului lichid	4	
760.	— Decret pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/2001 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 271/2000 privind regimul activităților de transport, comercializare și recuperare a țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului lichid		4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
		Decizia nr. 219 din 11 iulie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 pct. 1 din Codul de procedură penală	5-7
ACTE ALE AVOCATULUI POPORULUI			
		Ordinul nr. 110 din 20 septembrie 2002	7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
166.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind reofertarea pentru concesionare prin concurs de ofertă publică a unor perimetre de explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră		7-8
ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI			
96.	— Decizie pentru retragerea unor licențe de emisie		8

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 59/2002 pentru completarea Legii nr. 152/1998
privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59 din 23 mai 2002 pentru completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 din 30 mai 2002.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 25 mai 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 septembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 23 septembrie 2002.

Nr. 534.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2002
pentru completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea
Agenției Naționale pentru Locuințe**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2002 pentru completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 20 septembrie 2002.

Nr. 758.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2002 pentru modificarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63 din 30 mai 2002 pentru modificarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 3 iunie 2002, cu următoarele modificări:

1. **La articolul I punctul 2, litera c) a alineatului (1) al articolului 60 va avea următorul cuprins:**

„c) fondul de redistribuire, care se calculează pe baza datelor demografice, de morbiditate și a complexității serviciilor medicale, se utilizează pentru susținerea bugetelor caselor de asigurări de sănătate județene, respectiv a municipiului București, al Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și al Casei Asigurărilor de Sănătate a Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, cu dezechilibre financiare, precum și pentru plata

medicamentelor și a materialelor specifice livrate în baza contractelor de achiziții publice încheiate pentru programele de sănătate finanțate din bugetul asigurărilor sociale de sănătate.“

2. **La articolul I punctul 3, articolul 61 va avea următorul cuprins:**

„Art. 61. — Sumele rămase neutilizate la nivelul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, al caselor de asigurări de sănătate județene, respectiv a municipiului București, al Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și al Casei Asigurărilor de Sănătate a Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, la sfârșitul fiecărui an, se raportează în anul următor și se utilizează pe destinațiile prevăzute la art. 59 și 60.“

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 25 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 septembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 23 septembrie 2002.
Nr. 535.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2002 pentru modificarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 63/2002 pentru modificarea Legii asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 20 septembrie 2002.
Nr. 759.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 179/2001 pentru modificarea și completarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 271/2000
privind regimul activităților de transport, comercializare
și recuperare a țițeiului, gazolinei, condensatului
și etanului lichid**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179 din 20 decembrie 2001 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 271/2000 privind regimul activităților de transport, comercializare și recuperare a țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului lichid, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 27 decembrie 2001.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 12 februarie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 septembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 23 septembrie 2002.
Nr. 536.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 179/2001 pentru modificarea
și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 271/2000 privind regimul activităților de transport,
comercializare și recuperare a țițeiului, gazolinei,
condensatului și etanului lichid**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/2001 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 271/2000 privind regimul activităților de transport, comercializare și recuperare a țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului lichid și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 20 septembrie 2002.
Nr. 760.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 219**

din 11 iulie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 pct. 1 din Codul de procedură penală

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 pct. 1 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Petruș în Dosarul nr. 6.883/2001 al Tribunalului Dâmbovița și de Gheorghe Rafira în Dosarul nr. 11.165/2001 al Judecătoriei Târgoviște.

La apelul nominal răspunde autorul excepției Ioan Petruș, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 120C/2002 la Dosarul nr. 114C/2002, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate este identic în cauzele enumerate.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării. În consecință, pentru o mai bună administrare a justiției, Curtea, în temeiul art. 164 din Codul de procedură civilă și al art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, dispune conexarea dosarelor anterior menționate.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției pune concluzii de admitere, susținând oral motivele de neconstituționalitate a textelor de lege criticate, expuse în notele scrise depuse la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 noiembrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 6.883/2000 de Tribunalul Dâmbovița — Secția civilă, respectiv prin Încheierea din 4 februarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 11.165/2001 de Judecătoria Târgoviște, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 pct. 1 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală, excepții ridicate de Ioan Petruș și Gheorghe Rafira în cauze aflate pe rolul acelor instanțe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate prevăd dreptul procurorului de a dispune luarea unor măsuri precum neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, care sunt acte de înlăptuire a justiției și constituie atributul exclusiv al instanțelor judecătorești, singurele care realizează justiția potrivit art. 125 alin. (1) din Constituție. Autorul excepției consideră că termenul „dispune” folosit de legiuitor în cuprinsul art. 11 din Codul de procedură penală, atunci

când stabilește atribuțiile procurorului când se constată existența vreunui dintre cazurile în care punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale este împiedicată, este neconstituțional. Se apreciază că procurorul trebuie „să propună”, iar nu „să dispună”, pentru că aceasta ar echivala cu înlăptuirea justiției.

Tribunalul Dâmbovița apreciază textele de lege criticate ca fiind constituționale. **Judecătoria Târgoviște** arată că în cauzele în care procesul penal cunoaște și faza urmăririi penale procurorul poate dispune, după caz, scoaterea de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale sau clasarea cauzei, în conformitate cu dispozițiile art. 11 pct. 1 lit. a), b) și c) și ale art. 242—249 din Codul de procedură penală. Orice persoană nemulțumită de actele și măsurile dispuse în timpul urmăririi penale poate să facă plângere împotriva acestora, în conformitate cu dispozițiile art. 275—278 din Codul de procedură penală, inclusiv la instanța de judecată, după epuizarea căilor de atac ierarhice prevăzute de lege, chiar în lipsa unei reglementări explicite, întrucât Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 486/1997, a statuat că art. 278 din Codul de procedură penală este neconstituțional în măsura în care oprește persoana nemulțumită de soluționarea plângerii împotriva măsurilor sau actelor efectuate de procuror ori pe baza dispozițiilor date de acesta și care nu ajung în fața instanțelor judecătorești să se adreseze justiției în temeiul art. 21 din Constituție. În concluzie, instanța arată că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, nefiind contrare nici unui dintre articolele din Constituție invocate de autorul excepției, actul de justiție fiind înlăptuit în final de instanțele judecătorești.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a transmite punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate în cauză.

Președintele Camerei Deputaților arată că prevederile art. 10, 11, 22, 50 și 126 din Constituție nu au nici o relevanță în cauză. Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 pct. 1 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală se arată că acestea sunt constituționale, întrucât actul de justiție este realizat, în final, tot de instanțele judecătorești. Se invocă în acest sens Decizia nr. 486/1997, prin care Curtea Constituțională a statuat că persoana nemulțumită de actele sau măsurile luate de procuror se poate adresa justiției. Se propune respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Guvernul arată că organele judiciare însărcinate cu realizarea urmăririi penale, după ce apreciază că au efectuat toate activitățile impuse de necesitatea rezolvării cauzei, se dezinvestesc dând una dintre soluțiile de terminare a urmăririi penale. Urmărirea penală se poate finaliza fără trimiterea în judecată, dacă există vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 10 din Codul de procedură penală. În aceste situații procurorul dispune clasarea, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale. Aceste soluții, denumite în vocabularul de specialitate soluții de neurmărire, nu trebuie confundate cu rezolvarea propriu-zisă a cauzei penale, cu înlăptuirea actului de justiție. Soluțiile de neurmărire pot fi date numai în faza de

urmărire penală, adevărata soluționare a cauzei având loc numai în fața instanței de judecată. De asemenea, soluțiile de neurmărire pot da o rezolvare cauzei numai în sens negativ, în cadrul neurmăririi penale neexistând posibilitatea tragerii la răspundere penală și stabilirea sancțiunilor corespunzătoare. În fine, soluțiile de neurmărire nu produc efecte cu autoritate de lucru judecat. Acționând în temeiul art. 11 pct. 1 din Codul de procedură penală, procurorul nu înfăptuiește un act de justiție, nu soluționează o cauză penală.

Pe de altă parte, persoana nemulțumită de soluția dată plângerii împotriva actelor sau măsurilor procurorului se poate adresa instanțelor judecătorești în temeiul art. 21 din Constituție, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 486/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 6 martie 1998.

În concluzie, se arată că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției și se conchide că excepția este neîntemeiată.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 pct. 1 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Când se constată existența vreunui din cazurile prevăzute în art. 10:*

1. *În cursul urmăririi penale procurorul, la propunerea organului de cercetare penală sau din oficiu, dispune:*

a) *clasarea, când nu există învinuit în cauză;*

b) *scoaterea de sub urmărire, în cazurile prevăzute în art. 10 lit. a)–e), când există învinuit sau inculpat în cauză;*

c) *încetarea urmăririi penale, în cazurile prevăzute în art. 10 lit. f)–h), când există învinuit sau inculpat în cauză.*”

Întrucât în speță autorul excepției s-a plâns împotriva rezoluției procurorului de scoatere de sub urmărire penală, sunt vizate și dispozițiile art. 228, care sunt următoarele:

— Art. 228: „*Organul de urmărire penală sesizat în vreunul din modurile prevăzute în art. 221 dispune prin rezoluție începerea urmăririi penale, când din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor premergătoare efectuate nu rezultă vreunul din cazurile de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale prevăzute în art. 10, cu excepția celui de la lit. b¹).*”

În cazul arătat în art. 10 lit. b¹), organul de urmărire penală înaintează dosarul procurorului cu propunerea de a dispune scoaterea de sub urmărire penală.

Când organul de urmărire penală se sesizează din oficiu, încheie un proces-verbal care constituie actul de începere a urmăririi penale.

Dacă din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor premergătoare efectuate după primirea plângerii sau denunțului rezultă vreunul din cazurile de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale prevăzute în art. 10, cu excepția celui de la lit. b¹), organul de urmărire penală înaintează procurorului actele încheiate cu propunerea de a nu se începe urmărirea penală.

Dacă procurorul constată că nu sunt întrunite condițiile arătate în alineatul precedent, restituie actele organului de urmărire penală pentru începerea urmăririi penale.

În cazul în care procurorul este de acord cu propunerea, o confirmă prin rezoluție motivată și înștiințează despre aceasta persoana care a făcut sesizarea.

Dacă ulterior se constată că nu a existat sau că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia propunerea de a nu se începe urmărirea penală, procurorul infirmă rezoluția și restituie actele organului de urmărire, dispunând începerea urmăririi penale.”

Textul de lege criticat este considerat contrar următoarelor prevederi constituționale: art. 1 referitor la statul de drept; art. 10 cu privire la relațiile internaționale; art. 11 privind raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern; art. 15 referitor la universalitatea drepturilor și libertăților; art. 16 care consacră egalitatea în drepturi; art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului; art. 21 referitor la accesul liber la justiție; art. 22 care garantează dreptul la viață și integritate fizică și psihică; art. 24 privind dreptul la apărare; art. 48 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică; art. 50 care reglementează fidelitatea față de țară; art. 51 cu privire la respectarea Constituției și a legilor; art. 123 privind înfăptuirea justiției; art. 124 referitor la statutul judecătorilor; art. 125 cu privire la instanțele judecătorești; art. 126 care statuează caracterul public al dezbaterilor; art. 128 referitor la folosirea căilor de atac și art. 150 privind conflictul temporal de legi.

Autorul excepției susține, de asemenea, încălcarea Convenției europene a drepturilor omului, fără a arăta care articol din această convenție este nesocotit de textul de lege criticat.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Actele de neurmărire, între care și neînceperea urmăririi penale, sunt dispuse de procuror în faza urmăririi penale, numai dacă se constată existența vreunui dintre cazurile care, potrivit legii, împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale. Aceleași cazuri, dacă sunt descoperite în faza judecătii, împiedică exercitarea acțiunii penale, obligând instanța să pronunțe achitarea sau încetarea procesului penal.

Așadar, așa-numitele soluții de neurmărire: neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire sau încetarea urmăririi penale sunt dispuse de procuror nu în mod arbitrar, ci pe baza probelor administrate în cauză și în strictă conformitate cu legea, soluția fiind aceeași dacă ar fi constatată de instanța judecătorească, într-o fază ulterioară a procesului penal.

Pe de altă parte, legea prevede că orice persoană poate face plângere împotriva măsurilor sau actelor de urmărire penală, plângere ce se soluționează conform procedurii speciale prevăzute la art. 275–278 din Codul de procedură penală, împotriva actelor efectuate de procuror, plângerea urmând să fie soluționată potrivit dispozițiilor art. 278 din Codul de procedură penală. Persoana nemulțumită de soluția dată plângerii sale se poate adresa instanței judecătorești competente, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 486 din 2 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 6 martie 1998, privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legale ale art. 278 din Codul de procedură penală referitoare la măsurile și actele procurorului în cursul urmăririi penale.

Cu acel prilej, referindu-se la procedura de soluționare a plângerii împotriva actelor și măsurilor procurorului, Curtea Constituțională a constatat că, fiind vorba de acte și măsuri luate de procuror în cursul urmăririi penale, prin care se pune capăt conflictului de drept penal, acestea trebuie să fie supuse nu numai controlului ierarhic în cadrul Ministerului Public, dar și controlului din partea instanțelor judecătorești. Astfel persoana nemulțumită de soluția dată plângerii sale în cadrul Ministerului Public are dreptul, potrivit art. 21 din Constituție, de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. În consecință, Curtea a decis că prevederile art. 278 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care închid calea persoanei

nemulțumite de soluția dată plângerii sale de către Ministerul Public de a se adresa justiției. Acest drept al persoanei este evident în cazul actelor prin care procurorul pune capăt conflictului de drept penal, real sau aparent, cum sunt: rezoluția de neîncepere a urmăririi penale reglementată de art. 228 alin. 6 din Codul de procedură penală, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale prevăzută la art. 11 pct. 1 lit. b) și c) din Codul de procedură penală. Fiind vorba de acte prin care se înlăptuiește justiția, este firesc să fie verificate și confirmate

ori infirmate de instanțele judecătorești, singurele autorități prin a căror activitate se realizează justiția conform art. 125 alin. (1) din Constituție.

Soluția adoptată prin Decizia nr. 486 din 2 decembrie 1997 este valabilă și pentru cauza de față și, prin urmare, dispozițiile art. 11 pct. 1 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală nu pot fi considerate ca fiind neconstituționale, întrucât actele sau măsurile luate de procuror pot fi supuse controlului instanțelor judecătorești, fiind astfel garantate drepturile persoanei la un proces echitabil.

Față de cele mai sus arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 pct. 1 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Petruș în Dosarul nr. 6.883/2001 al Tribunalului Dâmbovița și de Gheorghe Rafira în Dosarul nr. 11.165/2001 al Judecătoriei Târgoviște.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 iulie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE AVOCATULUI POPORULUI

AVOCATUL POPORULUI

ORDINUL Nr. 110

din 20 septembrie 2002

În temeiul Hotărârii Senatului României nr. 33 din 4 octombrie 2001 pentru numirea avocatului poporului, în conformitate cu art. 11 din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, modificată și completată prin Legea nr. 181/2002,

în baza Raportului Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului României nr. XXIII/898/2002, aprobat de Biroul permanent al Senatului României, pentru numirea domnului Jirjea Vasile în funcția de adjunct al Avocatului Poporului,

Avocatul Poporului emite următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu data de 20 septembrie 2002 domnul Jirjea Vasile se numește în funcția de adjunct al Avocatului Poporului.

Art. 2. — Conform prevederilor art. 33 alin. (3) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, modificată și completată prin Legea nr. 181/2002,

funcția de adjunct al Avocatului Poporului se asimilează cu funcția de secretar de stat.

Art. 3. — Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) din Legea nr. 35/1997, numirea adjunctilor Avocatului Poporului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

AVOCATUL POPORULUI,
prof. univ. dr. **IOAN MURARU**

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind reofertarea pentru concesionare prin concurs de ofertă publică a unor perimetre de explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
având în vedere:

— Legea petrolului nr. 134/1995;

— Hotărârea Guvernului nr. 1.265/1996 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii petrolului nr. 134/1995

și modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.043/1995 privind unele măsuri în domeniul cooperării cu parteneri străini la explorarea de țitei și gaze în România;

— Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor;
 — prevederile Normelor metodologice-cadru de aplicare a Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 216/1999;
 — solicitările persoanelor juridice, adresate Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 368/1999 pentru reorganizarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, emite următorul ordin:

Art. 1. — Agenția Națională pentru Resurse Minerale, cu sediul în municipiul București, str. Mendeleev nr. 36—38, sectorul 1, telefon + (40) 21 3132204, fax + (40) 21 2107440, reoferă în vederea concesiunii perimetrele de explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 204/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 7 ianuarie 2002.

Art. 2. — Condițiile de participare la concursul de ofertă publică sunt stabilite prin procedura de licitație, care este pusă la dispoziție companiilor interesate, în baza solicitării adresate Agenției Naționale pentru Resurse Minerale.

Art. 3. — Ofertele pentru concesiunea operațiunilor petroliere de explorare, dezvoltare și exploatare se depun la Agenția Națională pentru Resurse Minerale în termen de 45 de zile calendaristice de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Deschiderea ofertelor va avea loc în ședință publică, la sediul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale. Data și ora ședinței publice se vor anunța la depunerea ofertelor aferente runde de reoferțare și vor fi menționate și în procedura de licitație, aferentă runde de reoferțare.

Art. 5. — În cazul perimetrelor pentru care nici în urma runde de reoferțare nu se desemnează un câștigător, Agenția Națională pentru Resurse Minerale va atribui concesiunea prin negociere directă, conform legii.

Art. 6. — Negocierea acordurilor de explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră începe după desemnarea ofertei câștigătoare pentru fiecare perimetru și durează 90 de zile.

Art. 7. — Acordul de explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră intră în vigoare după aprobarea de către Guvern.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Maria Iuliana Stratulat

București, 12 septembrie 2002.
 Nr. 166.

ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

DECIZIE pentru retragerea unor licențe de emisie

În conformitate cu dispozițiile art. 57 alin. (1) lit. e) din Legea audiovizualului nr. 504/2002,

Consiliul Național al Audiovizualului d e c i d e:

Articol unic. — Având în vedere renunțarea la activitatea pentru care au primit licența de emisie, acordată în conformitate cu Legea nr. 48/1992, în prezent abrogată, se retrag la cerere licențele de emisie următoarelor societăți comerciale:

CATV

Nr. crt.	Titularul licenței de emisie (societatea comercială)	Numărul licenței de emisie/ data eliberării	Localitatea (Județul)	Data retragerii licenței de emisie
1.	CROMTEL PROD-IMPEX — S.R.L.	C2.055 din 18 noiembrie 1999	Horodnic (Suceava)	31 iulie 2002
2.		C2.056 din 18 noiembrie 1999	Sucevița (Suceava)	
3.	MEDIA TOP — S.R.L.	C1.379 din 29 mai 1997	Nădlac (Arad)	1 ianuarie 2002
4.	MEGA-SAT — S.R.L.	C1.050 din 14 decembrie 1995	Potcoava (Olt)	21 mai 2002
5.	METROSAT — S.R.L.	C1.797 din 4 martie 1999	Amărăștii de Jos (Dolj)	1 ianuarie 2002
6.	TELE PRO MED — S.R.L.	C1.723 din 8 decembrie 1998	Pianu (Alba)	1 ianuarie 2002
7.	DIPLOMATIC TVR-PRES — S.R.L.	C2.462 din 9 noiembrie 2000	Reghiu (Vrancea)	30 august 2002

Președintele Consiliului Național al Audiovizualului,
Șerban Madgearu

București, 19 septembrie 2002.
 Nr. 96.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro